

Osebne vesti

V SPOMIN MED. SESTRICI JELISAVETI DUGAN — PRESEDNICI ZVEZE DMS JUGOSLAVIJE

Zdaj ko si za vedno odšla od nas in nas resnično zapustila, žalostni gledamo na tvoje življenje, na dneve, ki smo jih preživeli s teboj v dobrem in hudem, na dneve, izpolnjene z veliko odgovornostjo, z delom in požrtvovalnostjo.

Sestra **Jelisaveta Dugan** se je rodila 29. 8. 1918 v Pečuhu na Madžarskem. V Budimpešti je končala 2-letno medicinsko državno šolo v letih 1940—42. V Novem Sadu pa je leta 1963 opravila izpit za višjo med. sestro.

V letih 1947—1955 je delala tudi v Ljubljani na interni kliniki. S položaja glavne med. sestre Medicinskega centra v Varaždinu pa je odšla v pokoj leta 1973.

Sestra Jelisaveta Duganova je delala med nami vdano in z veliko ljubeznijo, saj je ta še kako potrebna v poklicu medicinske sestre. Bila je realna, ponosna in vedno pripravljena, da pomaga drugim. S svojim zgledom nam je pokazala, kako je treba vzdržati tudi takrat, kadar je težko in je stanje že brezupno.

Življenje ji ni prizanašalo. Že v zgodnji mladosti je okušala številne življenjske težave. V vojni vihri pa se je znašla tudi sestra Jelisava med mnogimi nedolžnimi v zloglasnem taborišču v Auschwitzu. Strahote, ki jih je preživela tod, se ne dajo popisati. Kot neizbrisno in nemo pričo je nosila znamenje, vrezano na roki. Toda verovala je v življenje, v zmago plemenitih in pravičnih ciljev, za katere se je borilo človeštvo, in zdržala je.

Za svoje prizadevno delo, posebno pri zdravstveni vzgoji, je bila odlikovana z »Medaljo zasluge za narod« in »Medaljo rada«. Bila je članica Zveze komunistov od leta 1947, kjer je ves čas aktivno delala in tudi tu do kraja spoznala, da je samo socializem oziroma komunizem nujna razvojna stopnja družbenega razvoja, ki lahko privede človeštvo do boljše bodočnosti. Zato nas je ob vsaki priložnosti opozarjala na visoko humanost in odgovornost našega poklica in na vse tisto, kar je lepo in človeško.

Ves čas se je borila za uveljavitev in položaj medicinske sestre, za strokovno usposabljanje svojih sodelavcev, za izobraževanje ob delu, za nagrajevanje po uspehu dela in za vlogo med. sestre v družbi.

Pred dvema letoma, ko je odšla v pokoj, ni bil to dejanski odhod od nas. Še naprej je delala in pomagala, kjerkoli sta bila njena strokovnost in sposobnost potrebni, vse dokler je ni kruta bolezen odtrgala od dela, ki ji je pomenilo življenje. Zavedala se je svoje bolezni in konca, ki se ji je približeval, pa vendar nas je vedno dočkala z optimizmom in veseljem, ko smo jo obiskovali. Njena morala je bila tudi ob našem zadnjem obisku na višini in samo tisti, ki so jo poznali, so lahko razumeli, kaj misli in občuti v teh trenutkih.

Draga sestra Duganova, nimamo dovolj primernih besed, s katerimi bi prikazali tvojo pravo vrednost. Iskrena ti hvala za vse, kar si nas naučila in naredila za nas. Sestre Med. centra v Varaždinu in izvršni odbor Zveze društev med. sester Jugoslavije se te bodo vedno spominjali kot drago in ljubljeno kolegico, prijateljica in sodelavca.

(Iz poslovnega govora v Varaždinu)